

සාරය: සුමිතිරි දරුවනි, මේ ඔබේ අන්තිම උපතයි. නාටකය දැන් අවසානයට එන නිසා, ඔබ දැන් පාර්ශ්වකරු වී තිබෙන සා සුභ වේ. ස්වර්ණම යුගයේ පටන් ඉතිහාසය ආරම්භ වෙයි.

ප්‍රශ්නය: ඔබේ නිවසත් පවුලත් රුකබලා ගන්නා අතරේ ඔබ දරුවන්ට පමණක් කළ හැකි අරුම පුදුම දේ මොනවාද?

පිළිතුර: පැරණි ලොවේ ඉදිමින් ඔබේ නිවස හා පවුල රුකබලා ගන්නා අතරේ, සියල්ලන් සමඟ ඇති ඇල්ම ඔබ බිඳලනවා. ඔබේ දේහය ඇතුළු සියලු පරණ දේ අමතක කරනවා. ඔබ කරන අරුම පුදුම දෙය මෙය වේ. මෙය සතෝප්‍රධාන අත්හැරීම යැයි හැඳින්වේ. ඔබට මෙය උගන්වන්නේ පියා පමණි. මෙම අන්තිම උපතේ පාර්ශ්වකරු වනවා යැයි ඔබ දරුවන් පොරොන්දු වුණා. මෙම පාර්ශ්වකරුවිය එවිට උපන් 21ක්ම සදහටම පවතී. මෙවන් පුදුම සහගත දෙයක් වෙන කාටවත් කළ නොහැකියි.

ගීතය: මව ද ඔබමය, පියා ද ඔබමය...

මිමි ශාන්ති. ඔබ දරුවන්ට 'මිමි ශාන්ති' යන්නෙහි තේරුම ඉතාමත් පහසු අන්දමින් පහදා දී තිබෙනවා. සෑම දේම පහසුය. ඔබ පහසුවෙන් රාජධානියක් ලබා ගනී. කොහෙද? ස්වර්ණම යුගයේදී. එයටයි ජීවන මුක්තිය කියන්නේ. ඔබට තිබෙන්නා වූ රාවණගේ දුෂ්ට ශක්තීන් එහි නොපවතී. කෝපය නම් දුෂ්ට ශක්තිය ඔබ තුළ තිබෙන විට ඔබ තුළ කෝප යකෙක් ඉන්නවා කියයි. හොඳයි, ඔය දරුවන්ට 'මිමි' වල අර්ථය පැහැදිලි කර තිබෙනවා: මම ජීවයක්ම, එසේම මේ මගේ ශරීරයයි. සෑම රථයකම එනම්, ශරීරයකම සිටින්නේ රථවාරියා නම් ජීවයයි. මෙම රථය ක්‍රියා කරන්නේ ජීව බලයෙනි. ජීවයක් යළි යළි ශරීරයක් අත්හරිමින් තවත් එකක් අරගන්නවා. එහි සර්වබලධාරී ආණ්ඩුවක් ඇත. මන්ද, භාරතයේ දේවතා රාජ්‍යයක් ස්ථාපිත කළේ සර්වබලධාරියා විසිනි. එහි එක් ධර්මයක් පැවතියි. එහි වසර 5000කට ඉහතදී සැබැවින්ම ලක්ෂ්මී සහ නාරායනගේ රාජධානිය තිබුණි. නිසැකවම එම රාජධානිය ස්ථාපනය කළේ පියා විසිනි. එම දායාදය ඔවුන් ලබා ඇත්තේ පියාගෙනි. එම ජීවයන් උපන් 84ක වටයක් ගොස් ඇත. මෙම වංශ ඔස්සේ ගමන් කර තිබෙන්නේ භාරතයේ ජනතාව පමණි. දැන් තිබෙන්නේ ශුද්ධ කුලයයි. ශුද්ධ කුලයෙන් පසුව එන්නේ අති උසස් බ්‍රාහ්මණ කුලයයි. බ්‍රාහ්මණ කුලය යනුවෙන් හඳුන්වන්නේ බ්‍රහ්මාගේ මූවිනුපන් නිර්මාණයන් වූ ඔබ වේ. ප්‍රජාපිතා බ්‍රහ්මා නිසැකවම දරුවන් හදාගෙන තිබෙනවා. ඔබ දරුවන් දන්නවා, වන්දනීය භාරතයයි අද වන්දනා කරන භාරතය බවට පත්ව තිබෙන්නේ. පියා සඳා පූජනීය වේ. ඔහු අභිචාර්යයන්ම අපවිත්‍ර අයට පිවිතුරු කරන්නට එනවා. ස්වර්ණමය යුගය පිවිතුරුම ලොව විය. එහි පිවිතුරු කරන ගංගා යන නාමයක් වත් නොතිබේ. ස්වර්ණම යුගයේ එය කොහොමත් පිවිතුරු ලොවයි. එහි සිටින්නේද පුණ්‍ය ජීවයන්ය; පාපහර ජීවයන් නොසිටී. එවිට යකඩ යුගයේ සිටින්නේ අකුසලින් පිරි ජීවයන්ය; පුණ්‍ය ජීවයන් නොවේ. පුණ්‍ය ජීවයන් කියන්නේ පවිත්‍ර ජීවයන්ටය. මහඟු ලෙස දානමාන කරනු ලබන්නේත්, පුණ්‍ය කර්ම කරන්නේත් භාරතයේ පමණි. මේ කාලයේදී පියා පැමිණි විට ඔබ තමන්වම පියාට කැප කළා. සන්යාසීන් තම නිවස හා පවුල් අත්හැර යනවා. මෙහි ඔබ කියයි: බාබා මේ සියල්ල ඔබගේය. ඔබ ස්වර්ණම යුගයේ අපට බොහෝ දුන්නා. අනතුරුව මායා අපට සිප්පි කටුවක් තරම් කළා. දැන්, මෙම ජීවයනුත් ශරීරයෙන්, මනසින් හා ධනයෙන් අපවිත්‍ර වී සිටී. මූලදී පිවිතුරුව සිටි ජීවයන් පසුව තම කොටස කරනා අතරේ අපවිත්‍ර විය. මනුෂ්‍යයන් අභිචාර්යයන්ම රන්, රිදී, තඹ සහ යකඩ යන තත්ත්වයන් තුළින් යා යුතුව ඇත. වක්‍රය වටා ගමන් කිරීමෙන් මිණිමුතු තමෝප්‍රධාන සහ ව්‍යාජ වී ඇත. සියලු ජීවයන් පරමාත්මය ගැන බොරු කියා ඇත්තේ, ඔවුන්ට දෙවියන් සර්ව ව්‍යාප්තව සිටිනවා යැයි කියා ඇති බැවිනි. මව ද, පියා ද ඔබම වේ යැයි ඔවුන් ගි ගයනවා. එසේම ලක්ෂ්මී සහ නාරායන් පිළිම ඉදිරියෙන් ප්‍රශංසා ගි ගයනවා. කෙසේවෙතත්, ඔවුන්ට පුතෙක් සහ දුවෙක් පමණයි ඇත්තේ. රජ හා රාජ්‍යයට ඇති සතුටම දරුවන්ටත් ඇත. හැමෝටම බොහෝ සතුට ඇත. ඔබ දැන් ඔබේ අවසාන සහ 84 වෙනි උපතේ සිටිනවා. බොහෝ දුක එහි ඇත. පියා කියනවා: මා නැවත වරක් රාජයෝග උගන්වනවා. ඔබ දරුවන්ට පියා පැහැදිලි කරන්නේ: ජීවයක් වූ රථවාරියා මෙම රථයෙහි සිටියි. මෙම රථවාරියා මූලදී කලා 16කින් පිරි සිටියා. දැන් ඔහුට කලා නැත. ඔවුන් මෙසේද ගයති: මා යහ ගුණයෙන් තොර කෙනෙකි. ගුණධර්ම නොමැති මට අනුකම්පා කරන්න! එනම්, මට කරුණාව දක්වන්න! දැන් මොනයම් ගුණධර්මයක් වත් කාටත් නැත. හැමෝම ඉතාමත් අසතුටු වීත් අපවිත්‍ර වීත් සිටිනවා. මේ නිසයි, ඔවුන් ගංගා නම් ගහට ගොස් පාර්ශ්වකරු වන්නේ. මේවා ඔවුන් ස්වර්ණම යුගයේදී නොකරති. මේ එම ගහමය. එසේ වුවත් මේ කාලයේදී සෑම දේම අපවිත්‍ර වී ඇතැයි කියති. ස්වර්ණම යුගයේ ගහවල් සියල්ලම පවිත්‍රයි, නිර්මලයි. එහි ගංගා වලට කුණු විසිකරන්නේ නැහැ. මෙහි බොහෝ කුණු විසිකරන්නේ ගහටමයි. අනතුරුව සියලු කුණු යන්නේ සාගරය තුළටයි. මෙය ස්වර්ණම යුගයේ සිදු නොවෙයි: එය නීතිය නොවෙයි. එහි හැම දේම පාර්ශ්වකරුයි. පියා පැහැදිලි කරනවා: මෙය සියල්ලන්ගේම අවසාන උපතයි. නාට්‍යය අවසානයට ලඟා වෙනවා. නාට්‍යයේ සීමාව වසර 5000යි. අභාර්ථක ශිව් බාබා ඔබට පැහැදිලි කරනවා. අභාර්ථක නැතැත්තා ඔහු වේ. පරම දනව්වේ වාසය කරන අති උසස්ම කෙනා. අප සියලු දෙනාමත් පැමිණියේ පරම දනව්වේ සිටයි. දැන් මේ යකඩ යුග අවසානයේදී, නාට්‍යය අවසානයට පත්වෙමින් තිබෙන අතර ඉතිහාසය සහ භූගෝලය නැවත වරක් සිදුවනු ඇත. මනුෂ්‍යයන් අධ්‍යයනය කරන සියලුම වේද ග්‍රන්ථ සහ ගීතාව ලියා ඇත්තේ තඹ යුගයේදීය. මෙම දැනුම අතුරුදහන් වෙයි. කිසිම කෙනෙක්ම, ඔබට රාජයෝගාව උගැන්විය නොහැකිය. ධාර්මික පොත්පත් නිර්මාණය කර ඇත්තේ ඔවුන්ගේ සිහිවටනයක් ලෙසිනි. ඔවුන්ම යළි උපත ගන්නා අතර ඔවුන්ගේ සිහිවටනයන් ලෙස එම පොත් පවතී. දේවතා ධර්මය ස්ථාපිත වූයේ සංගම් යුගයේදීය. පරම පියා පැමිණ මෙම රථය තුළ අසුන් ගනී. එය අශ්ව රථයක් පිළිබඳ ගැටළුවක් නොවෙයි. මෙම සාමාන්‍ය පරණ ශරීරය නම් රථය තුළට ඔහු ඇතුළු වෙයි. රථවාරියා ඔහු වෙයි. බ්‍රහ්මා තුළින් බ්‍රාහ්මණයන් නිර්මාණය කළ බව සිහි කරති. ඔබ මූවිනුපන් බ්‍රාහ්මණයන්ය. ඔබ දරුවන් හැමෝම කියන්නේ ඔබලා බී.කේ.වරුන්, බ්‍රහ්මාගේ මූවිනුපන් නිර්මාණයන් කියලයි. මෙම බ්‍රහ්මා ද හදාගන්න

භාරගත් කෙනෙක්ය. පරම පියා විසින් කියයි: මම මෙම රථයට රථාවාර්යයා වුණෙමි. මම ඔහුට දැනුම දුන්නෙමි. මම ඔහුගෙන් පටන්ගෙන දැනුමේ පුත් කලස මව්වරුන්ට දුන්නෙමි. මොහුද මටත් වෙයි. පළමුවෙන් ඔහු මෙසේ වී අනතුරුව ඔබ එසේ පත්වුණා. ඒ කෙනායි මොහු තුළට පැමිණ සිටින්නේ. එහෙත් කාගේ ඉදිරියේද කතා කරන්නේ? ඔහු මෙහි ඉදිමින් ජීව වූ ඔබලාටයි කතා කරන්නේ. මේ අයුරින් ඔබ ඉදිරියේ ඉදගෙන සැමගේම පියා යැයි කතා කරන කෙනා පණ්ඩිතයෙක් වැනි කෙනෙක් නොවෙයි. ඔබ ජීවයනුත් අශාරීරිකයි. මා ද අශාරීරික වේ. දැනුමේ සාගරය වූ මම දිව්‍ය ලොව නිර්මාණකයාය. මම අපාය නිර්මාණය කරන්නේ නැහැ. අපාය නිර්මාණය කරන්නේ මායා රාවණ් විසිනි. පියා කියනවා: මම නිර්මාණකයා වෙමි. එහෙයින් මම ඇත්තෙන්ම දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරනවා. ඔබ භාරත ජනතාවයි දිව්‍යලෝකවාසීන් වී සිටියේ. එසේම දැන් අපා වැසියන් වී සිටින්නේත් ඔබමයි. රාවණ් ඔබට අපායේ වැසියන් බවට පත් කළේ, ඒ ජීවයන් රාවණ්ගේ කීම පිළිපැදු තිසයි. මෙකල, ඔබ ශිව බාබා, ශ්‍රී ශ්‍රී නම් රාමාගේ ශ්‍රිමත් පිළිපදිනවා. පියා කියනවා: සැමගේම භූමිකාව දැන් අවසානය කරා එනවා. සියලු ජීවයන් එකට එක්වී එනවා ඇත. සියලු ජීවයන් පහළට මෙහි ආවාම, විනාශය ආරම්භ වී ජීවයන් ආපසු යන්නට පටන් ගනිවි. දැන් භාරතයේ ගිණිය නොහැකි තරම් ආගම් ඇත. එක් ආදි සනාතන දේවී දේවතා ධර්මය දැන් නොපවතී. කිසිම කෙනෙකු තමන් දේවතාවක් යැයි නොකියති. 'සියලු ගුණ වලින් පිරී' යැයි දේවතාවන්ගේ ප්‍රශස්ති ගී ගයති. තමාට පහත්ම පාපතරයෙක් යැයි කියා ගනී. සතෝප්‍රධාන් සහ පූජනීය අය, පූජා කරන්නන් බවට පත්වුණා. තම යුගයත් සමඟ රාවණ් අධිරාජ්‍යය පටන් ගන්නා. රාම අධිරාජ්‍යය යනු බ්‍රහ්මාගේ දවාලයි. රාවණ් අධිරාජ්‍යය යනු බ්‍රහ්මාගේ රුයයි. එහෙත්ම පියා පැමිණිය යුත්තේ කොයි වේලාවටද? ඔහු පැමිණෙන්නේ බ්‍රහ්මාගේ රුය අවසන් වෙද්දීය. මෙම ශරීරය තුළට ඔහු ඇතුල් වුණායින් පසුවයි ඔබ බ්‍රාහ්මණයන් බ්‍රහ්මා තුළින් නිර්මාණය වන්නේ. පරම පියා කියයි: ඔබ කිසිම පූක්ෂම, ශාරීරික, අශාරීරික කෙනෙකුගේ පින්තූර මතක් නොකළ යුතුයි. ඔබට අරමුණක් දි තිබෙනවා. මිනිසුන් අත්‍යයන් මතක් කරන්නේ ඔවුන්ගේ පින්තූර දකින විටයි. බාබා කියයි: පින්තූර බලන එක නවත්තන්න. එය හක්කි මාර්ගයයි. ඔබ ජීව නැවතත් මා වෙත එන්න ඕන. ඔබේ හිස මත විශාල බරක් තිබෙනවා. සැම උපතේම ගර්භාභය නම් සිර මැදිරියේ පවී අවසන් වන්නේ නැහැ. සමහර ඒවා අවසන් වෙයි, සමහරක් ඒවා තිබේවි. මම මහ පෙත්වන්නා වශයෙන් ඇවිත් සිටිනවා. මෙකල, සියලුම ජීවයන් අනුගමනය කරන්නේ මායාගේ කීමයි. පරමාත්මය සැම තැනම සිටිනවා කියන එක මායාගේ මතයයි. සමහර විට ඔවුන් පරමාත්මය සර්ව ව්‍යාප්තියි කියන අතර, සමහර වේලාවට ඔහු පහළ වීම (අවතාර) 24ක් පමණ ගන්නවා යැයි ද කියති. පරම පියා කියයි: මම සර්ව ව්‍යාප්ත නොවෙමි. මම දිව්‍යලෝක නිර්මාණක, පාරිශුද්ධකරුවා වෙමි. මගේ රාජකාරිය අපාය දිව්‍යලෝකය බවට වෙනස් කිරීමයි. ගාන්ධි ජීව උවමනා වුණේ එහි රාම රාජ්‍යයක් ඇති වීමයි. දැන් ඔවුන්ට ඒකාධිපත්‍යය අධිරාජ්‍යයක් සහ එක් ධර්මයක් පමණක් උවමනා වේ. දිව්‍යලෝකයේ ඇත්තේ එක් ධර්මයක් සහ එක් රාජධානියයි. එහි බෙදුමක් නොමැත. පරම පියා කියයි: මම විශ්වයේ අධිපතියා නොවෙමි. මම එසේ ඔබට පත් කරවනවා. අනතුරුව රාවණ් පැමිණ ඔබෙන් අධිරාජ්‍යය උදුරා ගනී. දැන් කවුරුත් තමෝප්‍රධාන් සහ ගල් බුද්ධි ඇත්තන් වී සිටිනවා. ස්වර්ණම යුගයෙහි හැමෝටම දිව්‍යමය බුද්ධියක් ඇත. රථාවාර්යයා මෙහි සිටින බව පියා පැහැදිලි කරයි. කතා කරන්නේ ජීවයයි. එවිට මෙම ජීවය ද ඊට සවන් දෙනවා. ඔහු කියනවා: දරුවනි, රූපයක් සහිත කිසි දෙයක් නොබලන්න. මා පමණක් සිහිපත් කරන්න. ඔබේ බුද්ධි යෝග්‍යව ඉහළට යොමු කරන්න. ඔබ යා යුතු තැන මතක් කරන්න. එක් පියා විනා තවත් කෙනෙක් නොවෙයි. ඔබ සමඟ සත්‍ය පවසන සත්‍ය අධිරාජ්‍යවරයා ඔහු වේ. එබැවින් ඔබ කිසිම කෙනෙකුගේ පින්තූරයක් සිහිපත් කරන්න එපා. ඔබ ශිව්‍යාගේ මෙම පින්තූරය ඇතිව යෝගා කිරීම ද නොකරන්න. මන්ද, ශිව්‍යා එසේ නොවෙයි. අප ජීවයන් සේ, පරමාත්මයන් එසේමයි. බාබා කියයි: නළල මැද ජීවය ස්ථාපිත වී සිටින අයුරින්ම මමත් ටිකක් ඉඩ අරගෙන මෙම ජීවය ලඟින් ඉදගන්නවා. මම රථාවාර්යවරයා වී, මෙහි ඉදගෙන මොහුට දැනුම දෙනවා. ඔහුගේ ජීවයට දැනුමක් නැහැ. ඔහු අපවිත්‍රයි. මොහුගේ ජීවය, රථාවාර්යා මෙම ශරීරය තුළින් කතා කරන අයුරින්ම, මමත් මෙම ඉන්ද්‍රියන් තුළින් කතා කරනවා. මම වෙන කොහොම පැහැදිලි කරන්නද? බ්‍රහ්මින් නිර්මාණය කරන්නට බ්‍රහ්මා අත්‍යවශ්‍යම වෙනවා. අනතුරුව බ්‍රහ්මා නාරායන් බවට පත්වෙනවා. ඔබ බ්‍රහ්මින් දැන් බ්‍රහ්මාගේ දරුවන්ය. අනතුරුව ඔබ ශ්‍රී නාරායන්ගේ සූර්ය වාංශික කුලයට යනවා ඇත. ඔබ දරුවන් හට අත් සියලු ධර්ම ග්‍රන්ථයන් හක්කි මාර්ගයට අයිති යැයි පැහැදිලි කර තිබෙනවා. එම දේම නැවතත් ලියැවෙනවා. ඒවා කියවීමෙන් මිනිසුන් තමෝප්‍රධාන් වනවා ඇත. ස්වර්ණම යුගය, රිදී යුගයට වෙනස් වෙනවා. රිදී යුගය තඹ යුගයටත් පසුව යකඩ යුගයටත් වෙනස් වෙනවා. ඔබ අපවිත්‍ර වූ විටයි පාරිශුද්ධකරුවා පැමිණ ඔබට පාරිශුද්ධ කරන්නේ. ධර්ම ග්‍රන්ථ කිසිවක් පාරිශුද්ධ කරන්නේ නැහැ. මිනිසුන් දැන් මුළුමනින්ම දරිද්‍රතාවයට පත්ව සිටිනවා. ඔවුන් නොකඩවාම එකිනෙකා හා රණ්ඩු සරුවල් කරමින් සිටිනවා. ඔවුන් වදුරන්ටත් වඩා නරකයි. වදුරන් තුළ පාප පහ දැඩි ලෙස ඇත. වදුරන්ට තරම් වෙන කිසිම කෙනෙක්ට එතරම් තදබල ශාරීරික අභංකාරයක් නැහැ. වදුරන්ට සැම දුර්ගුණයක්ම තිබෙනවා. උන්ගේ රාගය, කෝපය, තණ්හාව, බැඳීම ගැන කතා කරන්නවත් එපා! වැදිරියකගේ පැටියෙක් මැරුණහොත් ඒ වැදිරිය තම මියගිය පැටවාගේ අටකඩුවත් අත්හරින්නේ නැහැ. මේ දිනවල මිනිස්සුන් ඒ වගේමයි. තම දරුවෙක් මිය ගියහොත් මාස හය, අට ආ වැළපෙමින් සිටිනවා. සත් යුගයේදී අකල් මරණත් නැහැ, කිසිම ආ වැළපීමකුත් නැහැ. එහි කිසිම යක්ෂයෙක් නැහැ. මේ මොහොතේ ඔය දරුවන් අමතා කතා කරන්නේ ඔබගේ පරම පියායි. ඔබට ඔබගේ ගෙදරදොර බලාකියා ගත හැකියි. ඒත් සමඟම සන්යාසිවරුන්ට කළ නොහැකි දේ කර පෙත්වන්න. මෙම සතෝප්‍රධාන් අත්හැරීම ගැන කියා දෙන්නේ පරමාත්මයම පමණයි. ඔහු කියනවා: මෙම පැරණි ලෝකය දැන් අවසන් වෙන්නයි යන්නේ. එමනිසා, ඒ වෙත ඇති බැඳීම අත්හැර ගන්න. සැම කෙනෙක්ම ආපසු යා යුතුයි. සියලුම පැරණි දේ අත්හැර දමන්න. තම ශරීරයත් ඇතුළුව ඒ පස්පව් මට භාර දෙන්න. ඔබ අපිරිසිදු වුවහොත් පාරිශුද්ධ ලෝකය වෙතට ඔබට යා නොහැකි වේවි. මෙම අවසන් උපතේදී

තමන් පාර්ශ්වයට සිටිනා බවට පරම පියාට පොරොන්දු වන්න. එවිට එම පාර්ශ්වයට සදාකල් පවතී. ඔබ උපන් 63ක් පුරා පාපයන්ගේ ගැලවීම සිටියා. දැන් මුළුමනින්ම ඔබ කිලිටි වෙලා. ඔබ ඔබගේ ධර්මය හා කර්මය අමතක කර දමලා. ඔබ කියනවා තමන් හිතේද ආගමිකයෙක් කියලා. පරම පියා කියනවා: ඔබ අඥානයිත් වෙලා! ඇයි? භාරතය දෙව්ලොව වශයෙන් තිබුණු බවත්, තමන් දේවතාවරුන් ලෙස සිටි බවත් ඔබට තේරෙන්නේ නැහැ. මම ඔබට රාජයෝගා ඉගැන්වුවා. පසුව ඔබ කියනවා, ක්‍රිස්තියානියෙක් සැමගේම පියා, ඔහු තමයි දෙව්ලොව නිර්මාණය කළේ කියලා. පරම පියා අශාරීරිකයි, සෑම ජීවයකගේම පරම පියායි. ඔහු සෑම තැනම සිටිනවා කියා ඔබ කියනවා! ඔබ ඔබගේ පියාට අපහාස කරනවා! ඔබ ශිවාටත්, ශංකර්ටත් පටලවා ගෙන. සෑහෙන අපහාස. ශිවා කියන්නේ පරමාත්ම ජීවයයි. ඔහු කියනවා: මම දේවතා ධර්මය ස්ථාපනය කිරීමට පැමිණෙන්නවා. විශ්ව කියා පෙන්වන ලක්ෂ්මි හා නාරායන් පසුව රාජ්‍යය පාලනය කරාවි. සත්‍යයේ දේශය ස්ථාපනය කරන්නේ සත්ගුරු පමණයි. මෙම රජයේ රථාචාර්යවරයා ඔහුයි. මොහුට නන්දගන් හා හරිගන් කියාත් කියනවා. ඔහු (ශිවා) ඔබ අර්ජුනයිත් කියනවා: මම මෙම සටන් බිමේදී මෙම රජයට ඇතුළු වී සිටින්නේ ඔබට මායා ජය ගන්නත් බවට පත් කරවීමටයි. සත් සුගයේ රාවණුන් නැහැ, ඔහුගේ පමයෙක් සාදා පිළිස්සීමක් කරන්නේත් නැහැ. දැන් කාලේ මිනිස්සු ඔහුට හැමදාම පුළුස්සනවා. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උද්ඝාතක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට නමස්කාර.

ධාරණිය සඳහා සාරාංශය:

1. කිසිම පින්තූරයක් සිහි කරන්න එපා. රූපයක් නැති පියාට ඔබගේ සිහියේ තබා ගන්න. ඔබගේ බුද්ධියේ යෝගාව ඉහළින් තබා ගන්න.
2. ඔබ නිවහන බලා යා යුතුයි. එමනිසා, තම ශරීරය ඇතුළු සියලුම පැරණි දේ වෙත ඇති ඔබගේ බැඳීම ඉවත් කර ගන්න. සම්පූර්ණ පාර්ශ්වයට පත් වන්න.

වරදානය: ඔබ සංස්කාර අවසන් කිරීමට හෝ සුසංගත කිරීමට නීති සුදානම්ව සිටින්නා වූ ආධ්‍යාත්මික සේවකයෙකු වේවා.
ඔබ සදාකල්හිම භෞතික සේවයට සුදානම්ව සිට ඔබට ඇරයුම් කරන කුමන තැනකට හෝ යන්නා සේම, ඔබගේ මනසට ද, ඔබට ඇති සෑම සිතිවිල්ලක්ම ධාරණිය කර ගැනීමට නීති සුදානම්ව සිටින්න. ඔබ සිතන්නා වූ දෙය එම මොහොතේම කරන්න. ආධ්‍යාත්මික සේවකයන්, ආධ්‍යාත්මික නැදැනම් සහ සබඳකම් වල වගකීම ඉටු කිරීමට නීති සුදානම්ව සිටිති. ඔවුන්ට සංස්කාර සුසංගත කිරීමට හෝ අවසන් කිරීමට කාලයක් ගත නොවේ. පියාගේ සංස්කාර සේම ඔබගේ සංස්කාර ද එසේ වේ. ඔබගේ සංස්කාර සුසංගත කිරීම වැදගත්ම නිර්වචනයයි.

පාඨය: පාර්ශ්වයට රාජකීයත්වය අත්දැකීම සහ අන් අයට එය අත්දැකීමට සැලැස්වීම රාජකීය ජීවත්මයක සලකුණකි.

*** මිම ශාන්ති ***